Şiir, erişilmesi güç ve bir o kadar tatlı bir uğraştır.Hayat yolunda acı tatlı pek çok hadise yaşar insan.Bunların kimini kaale almaz,unutur gider. Faka t öyle şeyler vardır ki, unutulmaz. İnsan üzerinde derin izler bırakır.Yaşadığı acıyı da başkalarıyla paylaşmak ister. Bu da onun kelimelerin içine gömülmesine sebep olur.Duygu yüklü, derin anlamlar içeren o güzelim şiirler de böyle çıkar ortaya. Genelleme yapmak tam doğru olmasa da kaleme alınan şiirlerin büyük çoğunluğu yaşanmışlıkları barındırır içinde.

Gücünü yaşanmışlıklardan alan şiir, anlatımı güzelse okuyan üzerinde iz bırakır.Okur kendinden bir şeyler bulur o şiirde ve kendini şiirin kollarına bırakır.Zaman içinde şiiri benimseyen insanlar onu zirvelere taşır, şairse şiirinin gölgesinde kalmaya başlar. Bu durum şair için iyi midir kötü müdür biraz tartışmaya açık bir konudur. Ama şairin adını taşıdığı müddetçe onu temsil edeceğinden iyi olacağı kanaatindeyim. Buraya kadar her şey güllük gülistanlık öyle değil mi? Evet,öyle dediğinizi duyar gibiyim. Ama yolunda gitmeyen bir şeyler her zaman olmuş ve olmaya da devam edecektir. Nasıl mı?

Şöyle ki: Toplum olarak bizler şiiri seven, şiire değer veren bir milletiz.Hatta pek çoğumuz zamanında kağıt kalem alıp duygularımızı şiirle ifade etmiş, bununla da gurur duymuş insanlarız.Yalnız şiire verdiğimiz bu değerle, şiir kitaplarına verdiğimiz değer pek orantılı değil nedense.Söylemeyi, okumayı seven insanlarımız nedense şiir kitaplarına ilgisiz yaklaşmakta ve onları kaderine mahkum bırakmaktadırlar.Bunu kanıya şiir kitaplarının Türkiye'de en az satılan kitapların başında gelmesinden vardım. Şiirle bu kadar iç içe yaşayan bir toplumun şiir kitaplarına ve şairlere gereken önemi vermemesine anlamış değilim. Bunu aştığımız takdirde birbirimizi daha iyi anlayacağımızı ümit ediyorum. Neden mi? Çünkü şiir okuyan, şiir yazan ve şiirle yaşayan insandan kimseye zarar gelmez.Aksine çevresine güzellikler saçar. Bu da daha güzel ve daha huzurlu bir toplumun oluşmasına katkıda bulunacaktır şüphesiz.Bu konuda M.Emin Yurdakul'un mısrasını anmadan geçemeyeceğim: " Unutma ki şairleri haykırmayan bir millet, sevenleri toprak olmuş öksüz çocuk gibidir."Öyleyse şairlere, şiirlerine sahip çıkalım. Onlar ki, kalemiyle hayat savaşını sürdüren korkusuz neferlerdir.Şiirle kalın, dostça kalın.

Necati Dilek/2.05.2019